

HRVATSKI SABOR

3398

Na temelju članka 88. Ustava Republike Hrvatske, donosim

ODLUKU

O PROGLAŠENJU ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O OSIGURANJU DEPOZITA

Proglašavam Zakon o izmjenama i dopunama Zakona o osiguranju depozita, kojega je Hrvatski sabor donio na sjednici 15. listopada 2008. godine.

Klasa: 011-01/08-01/134

Urbroj: 71-05-03/1-08-2

Zagreb, 15. listopada 2008.

Predsjednik
Republike Hrvatske
Stjepan Mesić, v. r.

ZAKON

O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O OSIGURANJU DEPOZITA

Članak 1.

U Zakonu o osiguranju depozita («Narodne novine«, br. 177/04.) članak 1. mijenja se i glasi: »Ovim se Zakonom uređuje osiguranje depozita u kreditnim institucijama sa sjedištem u Republici Hrvatskoj i podružnicama kreditnih institucija sa sjedištem izvan Republike Hrvatske.«

Članak 2.

Članak 2. mijenja se i glasi:

»(1) Depozit u smislu ovoga Zakona jest potražni novčani saldo koji je kreditna institucija na temelju zakona ili ugovornih pogodbi dužna podmiriti vjerovniku, a on obuhvaća sredstva koja su preostala po bankovnim računima te privremena stanja vezana uz obavljanje poslovne djelatnosti kreditne institucije. Depozit u smislu ovoga Zakona je i obveza kreditne institucije po osnovi štedne knjižice te druge odgovarajuće pisane potvrde o depozitu, a koje su izdane kao vrijednosni papir sukladno posebnim propisima, osim ako te isprave glase na donositelja ili po naredbi.

(2) Kreditna institucija dužna je osigurati depozite kod Agencije, sukladno odredbama ovoga Zakona.

(3) Inozemna kreditna institucija koja ima podružnicu u Republici Hrvatskoj osigurava depozite koji se vode u toj podružnici kod Agencije kada je i u mjeri u kojoj je to propisano ovim Zakonom.

(4) Kreditna institucija iz stavka 2. i 3. ovoga članka u pogledu koje postoji obveza osiguranja depozita kod Agencije ne smije prikupljati depozite dok se ne uključi u sustav osiguranja depozita Agencije.«

Članak 3.

Iza članka 2. dodaje se članak 2.a i naslov iznad njega koji glasi:

»POJMOVI

Članak 2.a

(1) Kreditnom institucijom u smislu ovoga Zakona smatra se:

- 1) banka, štedna banka i stambena štedionica sa sjedištem u Republici Hrvatskoj koja je dobila odobrenje za rad od Hrvatske narodne banke sukladno zakonu kojim se uređuje poslovanje kreditnih institucija i
- 2) podružnica kreditne institucije sa sjedištem izvan Republike Hrvatske koja pruža usluge na području Republike Hrvatske sukladno zakonu kojim se uređuje poslovanje kreditnih institucija.

(2) Osigurani slučaj u smislu ovoga Zakona nastupa kad Hrvatska narodna banka kreditnoj instituciji iz stavka 1. ovoga članka dostavi rješenje o nedostupnosti depozita kojim se utvrđuje da kreditna institucija zbog svoje financijske situacije ne može niti će uskoro moći isplatiti dospjele depozite, ili kada nadležni sud donese rješenje o otvaranju stečajnog postupka nad kreditnom institucijom.

(3) Agencija u smislu ovoga Zakona je Državna agencija za osiguranje štednih uloga i sanaciju banaka.«

Članak 4.

Članak 3. mijenja se i glasi:

»(1) Kada nastupi osigurani slučaj, vjerovnici kreditne institucije u pogledu koje je osigurani slučaj nastupio imaju prema Agenciji pravo na obeštećenje, sukladno odredbama ovoga Zakona.

(2) Pravo na obeštećenje iz stavka 1. ovoga članka nemaju:

1. druge kreditne institucije za depozite koji se vode u njihovo ime i za njihov račun,
2. vjerovnici kreditne institucije za sredstava i instrumente uključene u jamstveni kapital kreditne institucije iz stavka 1. ovoga članka,
3. financijske institucije,
4. osiguravajuća društva privatnoga i javnog prava, uključujući i dobrovoljne te obvezne mirovinske fondove,
5. društva za upravljanje otvorenim investicijskim fondovima i zasebna imovina kojom ona upravljaju te zatvoreni investicijski fondovi,
6. države, jedinice lokalne i područne (regionalne) samouprave te pravne osobe kojima su posebnim zakonom povjereni poslovi državne uprave,
7. vladajuća i ovisna društva s kojima kreditna institucija iz stavka 1. ovoga članka čini koncern,
8. članovi Uprave, članovi Nadzornog odbora te osobe koje sudjeluju s najmanje 5% u temeljnom kapitalu kreditne institucije iz stavka 1. ovoga članka,
9. revizor zadnjih revidiranih financijskih izvješća kreditne institucije iz stavka 1. ovoga članka,

10. vjerovnici po osnovi depozita koji ne glase na ime nego na anonimnog donositelja šifrirane zaporke,
 11. vjerovnici po osnovi depozita koji proizlaze iz poslova za koje su određene osobe pravomoćno osuđene za kazneno djelo prikrivanja protuzakonito dobivenoga novca,
 12. trgovačka društva koja se prema Zakonu o računovodstvu smatraju srednjim, odnosno velikim obveznicima primjene toga Zakona,
 13. vjerovnici koji su neposredno s kreditnom institucijom ugovorili visoku kamatu i pribavili imovinsku korist, a to je prouzročilo financijske poteškoće kreditne institucije ili je pridonijelo bitnome pogoršanju financijskog položaja kreditne institucije te
 14. vjerovnici koji su depozite ili dio depozita stekli nakon što je Hrvatska narodna banka oduzela odobrenje za rad kreditnoj instituciji.
- (3) Pravo iz stavka 1. ovoga članka nemaju ni vjerovnici koji imaju prebivalište, odnosno sjedište u inozemstvu ako po svojim obilježjima odgovaraju vjerovnicima iz prethodnoga stavka.
- (4) Iznimno, ako je na temelju ugovora o otvaranju bankovnog računa izričito ugovoreno da vjerovnik taj bankovni račun vodi u svoje ime, a za račun drugoga (povjerenički račun), osnovanost prava na obeštećenje utvrđuje se s obzirom na osobu za čiji račun se vodi povjerenički bankovni račun.
- (5) Imovinskopravni zahtjev s naslova prava iz stavka 1. ovoga članka zastarijeva u roku od 5 godina, nakon što je u »Narodnim novinama« objavljeno da je nastupio osigurani slučaj.
- (6) Pravo iz stavka 1. ovoga članka nije prenosivo, izuzevši nasljeđivanjem.
- (7) Za rješavanje svih sporova o osnovanosti i visini vjerovnikova prava na obeštećenje stvarno i mjesno je nadležan Trgovački sud u Zagrebu.«

Članak 5.

Iza članka 3. dodaje se članak 3.a i naslov iznad njega koji glasi:

»POSEBNOSTI POVJERENIČKIH I ZAJEDNIČKIH BANKOVNIH RAČUNA TE BANKOVNIH RAČUNA OPTEREĆENIH ZALOŽNIM PRAVOM

Članak 3.a

- (1) Ako je na temelju ugovora o otvaranju bankovnog računa izričito ugovoreno da najmanje dva imatelja taj bankovni račun vode zajednički (zajednički račun), gornja granica prava na obeštećenje iz članka 4. ovoga Zakona kod zajedničkih bankovnih računa utvrđuje se s obzirom na udio u depozitu svakoga pojedinog imatelja zajedničkoga bankovnog računa. Svakom imatelju zajedničkoga bankovnog računa pribrojiti će se jednak udio u depozitu po zajedničkome bankovnom računu, osim ako drukčije nije ugovoreno prilikom sklapanja ugovora o otvaranju zajedničkoga bankovnog računa.
- (2) Svi bankovni računi društava bez pravne osobnosti, nasljedničkih i suvlasničkih zajednica smatraju se za potrebe ovoga Zakona depozitom jednog vjerovnika kreditne institucije.
- (3) Ako je na temelju ugovora o otvaranju bankovnog računa izričito ugovoreno da vjerovnik taj bankovni račun vodi u svoje ime, a za račun drugoga (povjerenički račun), gornja granica prava na obeštećenje iz članka 4. ovoga Zakona utvrđuje se s obzirom na osobu za čiji račun se vodi povjerenički bankovni račun.
- (4) Ako je na depozitu zasnovano založno pravo, neovisno o tome je li ono zasnovano dobrovoljno ili u sudskom postupku, zahtjev za obeštećenjem iz članka 6. stavka 6. ovoga Zakona mogu postaviti i založni dužnik i založni vjerovnik. Neovisno o tome tko je postavio

zahtjev za obeštećenjem, Agencija će svoju obvezu ispuniti na račun založnoga dužnika, a založno pravo nastavlja teretiti iznos isplaćene naknade za obeštećenje.«

Članak 6.

Članak 4. mijenja se i glasi:

»(1) U razdoblju do 1. siječnja 2010. Agencija osigurava depozite građana u svakoj banci, štednoj banci i stambenoj štedionici do uključivo visine od 400.000,00 kuna u 100%-tnom iznosu, neovisno o broju bankovnih računa, visini sredstava po njima, valuti i mjestu gdje se ti bankovni računi vode.

(2) Od 1. siječnja 2010. Agencija osigurava depozite vjerovnika u svakoj kreditnoj instituciji do uključivo visine od 400.000,00 kuna u 100%-tnom iznosu, neovisno o broju njegovih bankovnih računa, visini sredstava po njima, valuti i mjestu gdje se ti bankovni računi vode.

(3) Iznimno od odredbi iz stavka 1. i 2. ovoga članka, u slučaju potrebe, Vlada Republike Hrvatske uredbom može propisati i viši iznos osiguranog depozita.«

Članak 7.

Članak 5. mijenja se i glasi:

»(1) Vjerovnikovo pravo na obeštećenje određuje se prema ukupnim sredstvima po svim njegovim depozitima u trenutku nastupa osiguranog slučaja, umanjenim za sva prava kreditne institucije prema njemu, a koja mu se mogu staviti u prijeboj.

(2) Pravo na obeštećenje obuhvaća i tražbine s naslova kamata koje su dospjele do trenutka nastupa osiguranog slučaja.

(3) Pravo na obeštećenje depozita u stranoj valuti obračunava se u kunama po srednjem tečaju Hrvatske narodne banke, a koji je važio na dan nastupanja osiguranog slučaja.«

Članak 8.

Članak 6. mijenja se i glasi:

»(1) Hrvatska narodna banka dužna je bez odgađanja, a najkasnije u roku 21 dan od dana kada je utvrdila da kreditna institucija nije isplatila dospjele depozite, donijeti rješenje o nedostupnosti depozita. Hrvatska narodna banka rješenje dostavlja kreditnoj instituciji i Agenciji te ga objavljuje u »Narodnim novinama«.

(2) Kada nastupi osigurani slučaj, Agencija poduzima mjere kako bi pripremila obeštećenje vjerovnika kreditne institucije unutar roka od tri mjeseca nakon što je nastupio osigurani slučaj. Za tu svrhu kreditna institucija dužna je Agenciji staviti na raspolaganje svu dokumentaciju koja je potrebna za obeštećenje vjerovnika kreditne institucije. Uz suglasnost Hrvatske narodne banke, Agencija iznimno može dva puta produžiti taj rok, svaki put za dodatna tri mjeseca.

(3) Agencija će bez odgađanja po nastupu osiguranog slučaja na internetskoj stranici Agencije te oglasom u dvjema dnevničkim novinama, koje su dostupne na području cijele Republike Hrvatske, obavijestiti vjerovnike kreditne institucije o nastupu osiguranog slučaja i o detaljima vezanim uz obveze Agencije da obešteti vjerovnike kreditne institucije, sukladno odredbama ovoga Zakona. U toj obavijesti Agencija će vjerovnike obavijestiti i o roku iz stavka 2. ovoga članka, o mogućnosti njegova produženja te o tome da će im prije isteka roka iz stavka 2. ovoga članka u istim glasilima, kao i na internetskoj stranici Agencije, uputiti poziv za podnošenje pojedinačnih zahtjeva za obeštećenjem.

(4) Ako se rok iz stavka 2. ovoga članka produži uz suglasnost Hrvatske narodne banke, Agencija je obavijest o tom produženju dužna objaviti u istim glasilima u kojima je objavljen

i oglas iz stavka 3. ovoga članka te na internetskoj stranici Agencije. U toj obavijesti Agencija je dužna iznova obavijestiti vjerovnike da će im prije proteka tog roka u istim glasilima te na internetskoj stranici Agencije, uputiti poziv za podnošenje pojedinačnih zahtjeva za obeštećenjem.

(5) Prije isteka roka iz stavka 2. ovoga članka Agencija je na svojoj internetskoj stranici te u glasilima u kojima je objavila obavijesti vjerovnicima iz stavka 3. ovoga članka dužna uputiti poziv vjerovnicima za podnošenje pojedinačnih zahtjeva za obeštećenjem. U tom pozivu vjerovnike se mora obavijestiti o načinu i rokovima za ostvarenje prava na obeštećenje.

(6) Vjerovnik kreditne institucije dužan je podnijeti Agenciji uredan i potpun pisani zahtjev za obeštećenjem u roku od dvanaest mjeseci od poziva iz stavka 5. ovoga članka. Nakon proteka tog roka vjerovnik kreditne institucije gubi pravo na obeštećenje, osim ako dokaže da ne odgovara za propuštanje roka.

(7) Agencija je dužna bez odgađanja ispitati podnesene pisane zahtjeve iz stavka 6. ovoga članka, a svoje obveze dužna je ispuniti u roku od 30 dana od zaprimanja urednog i potpunog zahtjeva.

(8) Ako se pravo vjerovnika tiče poslova za koje je protiv određenih osoba pokrenut kazneni postupak zbog počinjenja kaznenog djela prikrivanja protuzakonito dobivenog novca, Agencija može vjerovniku uskratiti pravo na obeštećenje do završetka kaznenoga postupka.

(9) Obeštećenjem vjerovnika na Agenciju prelazi tražbina vjerovnika prema kreditnoj instituciji u visini isplaćenog obeštećenja. Zajedno s tražbinom vjerovnika, na Agenciju prelazi i pravo da se u razmjernom iznosu koristi i svim sporednim pravima koja vjerovniku pripadaju naspram kreditne institucije. Ako se nad kreditnom institucijom otvori stečajni postupak, Agencija ima pravo i obvezu u stečajnom postupku prijaviti tražbinu u iznosu ukupne obveze po osnovi obeštećenja vjerovnika kreditne institucije, neovisno o tome je li u tom času već obeštetila vjerovnike.

(10) Direktor Agencije donijet će odluku o sadržaju pisanog zahtjeva i načinu ostvarenja prava na obeštećenje, prije isteka roka iz stavka 2. ovoga članka.«

Članak 9.

U članku 7. stavku 4. riječi: »U slučaju pokretanja stečajnog postupka nad bankom« brišu se.

Članak 10.

Naslov iznad članka 8. mijenja se i glasi: »**PODRUŽNICA KREDITNE INSTITUCIJE SA SJEDIŠTEM U DRŽAVI ČLANICI EUROPSKE UNIJE**«.

Članak 8. mijenja se i glasi:

»(1) Ako kreditna institucija sa sjedištem u državi članici Europske unije ima podružnicu u Republici Hrvatskoj, ta se podružnica ima pravo uključiti u sustav osiguranja depozita sukladno ovome Zakonu ako osiguranje depozita na temelju ovoga Zakona po visini i/ili opsegu prelazi osiguranje depozita u državi sjedišta kreditne institucije. Ima li inozemna kreditna institucija više podružnica u Republici Hrvatskoj, sve one tretiraju se za potrebe ovoga Zakona kao jedna jedinstvena podružnica.

(2) Osiguranje depozita podružnice kreditne institucije iz stavka 1. ovoga članka ograničava se po visini i opsegu samo na onaj dio koji prelazi osiguranje depozita u državi sjedišta kreditne institucije.

(3) Podružnica kreditne institucije iz stavka 1. ovoga članka podnosi Agenciji zahtjev za uključivanje u sustav osiguranja Agencije. Uza zahtjev, dostavljaju se i podaci o sustavu osiguranja depozita u koji je kreditna institucija uključena.

(4) Na temelju zaprimljenoga zahtjeva Agencija donosi rješenje o uključivanju podružnice

kreditne institucije u sustav osiguranja depozita u Republici Hrvatskoj. Tim rješenjem određuju se visina i opseg osiguranja depozita podružnice kreditne institucije iz stavka 1. ovoga članka, premija za uključivanje u sustav osiguranja, kao i osnovica te premijska stopa za premiju osiguranja depozita koja se odnosi na podružnicu kreditne institucije. Pri određivanju premijske stope za premiju osiguranja depozita Agencija vodi računa o visini i opsegu osiguranja depozita u državi sjedišta kreditne institucije.

(5) Rješenje iz stavka 4. ovoga članka je konačno i protiv njega je moguće pokrenuti upravni spor.

(6) Podružnica kreditne institucije iz stavka 1. ovoga članka uključena je u sustav osiguranja na temelju ovoga Zakona uplatom premije za uključivanje u sustav osiguranja depozita.

(7) Podružnica kreditne institucije iz stavka 1. ovoga članka dužna je bez odgađanja obavijestiti Agenciju i Hrvatsku narodnu banku o svakoj promjeni u pogledu članstva kreditne institucije u sustavu osiguranja depozita u državi sjedišta kreditne institucije, kao i o promjeni karakteristika sustava osiguranja u koji je kreditna institucija uključena.

(8) U slučaju iz stavka 7. ovoga članka, Agencija može donijeti novo rješenje kojim će odrediti visinu i opseg osiguranja depozita podružnice kreditne institucije iz stavka 1. ovoga članka, kao i osnovicu te premijsku stopu premije osiguranja depozita koja se odnosi na tu podružnicu kreditne institucije.

(9) Ako podružnica kreditne institucije iz stavka 1. ovoga članka ne ispunjava, nepotpuno ili nepravovremeno ispunjava svoje obveze prema Agenciji, Agencija će o tome obavijestiti Hrvatsku narodnu banku.

(10) U slučaju iz stavka 9. ovoga članka Hrvatska narodna banka ovlaštena je zahtijevati od podružnice kreditne institucije da svoje obveze ispuni u naknadnomu primjerenom roku. Ne ispuni li podružnica kreditne institucije svoje obveze niti u naknadnome primjerenom roku, Hrvatska narodna banka o tome će obavijestiti nadležno tijelo koje je kreditnoj instituciji izdalo odobrenje za rad u državi sjedišta.

(11) Nadležno tijelo iz države sjedišta kreditne institucije iz stavka 10. ovoga članka odredit će u suradnji s Agencijom i Hrvatskom narodnom bankom mjere potrebne za uredno ispunjavanje obveza podružnice kreditne institucije prema Agenciji.

(12) Ako nadležno tijelo iz stavka 10. ovoga članka ne odredi potrebne mjere ili se te mjere pokažu neučinkovitim, Agencija može, uz suglasnost nadležnog tijela koje je kreditnoj instituciji izdalo odobrenje za rad, isključiti podružnicu kreditne institucije iz sustava osiguranja depozita u Republici Hrvatskoj uz otkazni rok od dvanaest mjeseci. Po isteku tog roka Agencija odgovara samo za obveze podružnice kreditne institucije koje su nastale prije isteka tog roka.

(13) Isključi li Agencija podružnicu kreditne institucije iz sustava osiguranja depozita, obavijest o tome objavit će se u »Narodnim novinama« te u najmanje jednim dnevnim novinama koje se distribuiraju na području Republike Hrvatske.

(14) Odredbe ovoga Zakona koje se odnose na kreditnu instituciju na odgovarajući se način primjenjuju i na podružnice kreditne institucije iz stavka 1. ovoga članka, a koja je uključena u sustav osiguranja depozita u Republici Hrvatskoj.«

Članak 11.

Iza članka 8. dodaje se članak 8.a i naslov iznad njega koji glasi:

»**PODRUŽNICA KREDITNE INSTITUCIJE SA SJEDIŠTEM U DRŽAVI KOJA NIJE
ČLANICA EUROPSKE UNIJE**

Članak 8.a

- (1) Ako kreditna institucija sa sjedištem u državi koja nije članica Europske unije ima podružnicu u Republici Hrvatskoj, ta se podružnica mora uključiti u sustav osiguranja depozita u Republici Hrvatskoj ako Agencija ocijeni da sustav osiguranja depozita u koji je kreditna institucija iz države koja nije članica Europske unije uključena pruža manju zaštitu vjerovnicima od sustava osiguranja depozita sukladno ovome Zakonu.
- (2) Kreditna institucija iz stavka 1. ovoga članka mora podnijeti Agenciji zahtjev za ocjenu sustava osiguranja depozita u koji je uključena prilikom podnošenja zahtjeva za odobrenjem za rad podružnice. Uz zahtjev, dostavljaju se i podaci o sustavu osiguranja depozita u koji je ta kreditna institucija uključena. Agencija je dužna donijeti ocjenu sustava osiguranja depozita u koji je kreditna institucija iz stavka 1. ovoga članka uključena u roku od 60 dana od zaprimanja potpunoga pisanog zahtjeva.
- (3) Prilikom donošenja ocjene iz stavka 2. ovoga članka, Agencija procjenjuje sustav osiguranja depozita u koji je kreditna institucija iz stavka 1. ovoga članka uključena, vodeći pritom računa o vrstama depozita koji su osigurani, o iznosu osiguranih depozita po pojedinome vjerovniku, o karakteristikama sustava koosiguranja, propisanim i očekivanim rokovima za isplatu osiguranih depozita te o mogućnosti sudske zaštite.
- (4) Ako Agencija utvrdi da sustav osiguranja depozita u koji je kreditna institucija iz stavka 1. ovoga članka uključena pruža manju zaštitu vjerovnicima od sustava osiguranja depozita sukladno ovome Zakonu, Agencija će donijeti rješenje kojim će naložiti kreditnoj instituciji da se u pogledu depozita podružnice uključi u sustav osiguranja depozita u Republici Hrvatskoj. Ima li kreditna institucija iz stavka 1. ovoga članka više podružnica u Republici Hrvatskoj, sve one tretiraju se za potrebe ovoga Zakona kao jedna jedinstvena podružnica.
- (5) Rješenje Agencije o uključivanju podružnice kreditne institucije iz stavka 1. ovoga članka u sustav osiguranja depozita je konačno i protiv njega je moguće pokrenuti upravni spor.
- (6) Podružnica kreditne institucije iz stavka 1. ovoga članka uključena je u sustav osiguranja depozita uplatom premije za uključivanje u sustav osiguranja depozita u Republici Hrvatskoj. Premija za uključivanje u sustav osiguranja depozita za podružnicu iz stavka 1. ovoga članka iznosi 0,3% minimalnoga temeljnoga kapitala propisanog za osnivanje odgovarajuće kreditne institucije u Republici Hrvatskoj.
- (7) Podružnica kreditne institucije iz stavka 1. ovoga članka dužna je bez odgađanja obavijestiti Agenciju i Hrvatsku narodnu banku o svakoj promjeni u pogledu članstva kreditne institucije u sustavu osiguranja depozita u državi sjedišta kreditne institucije, kao i o promjeni karakteristika sustava osiguranja u koji je kreditna institucija uključena.
- (8) Ako podružnica kreditne institucije iz stavka 1. ovoga članka ne ispunjava, ili nepotpuno ili nepravovremeno ispunjava svoje obveze prema Agenciji, Agencija će o tome obavijestiti Hrvatsku narodnu banku.
- (9) U slučaju iz stavka 8. ovoga članka, Hrvatska narodna banka ovlaštena je zahtijevati od podružnice kreditne institucije da svoje obveze ispuni u naknadnomu primjerenom roku te odrediti mjere potrebne za uredno ispunjavanje obveza podružnice kreditne institucije prema Agenciji.
- (10) Ako podružnica kreditne institucije ne provede mjere iz stavka 9. ovoga članka, Agencija može, uz suglasnost Hrvatske narodne banke, isključiti podružnicu kreditne institucije iz sustava osiguranja i bez ostavljanja otkaznog roka. Po isključenju Agencija odgovara samo za obveze podružnice kreditne institucije koje su nastale do isključenja.
- (11) Ako Agencija isključi podružnicu kreditne institucije iz sustava osiguranja, obavijest o tome objavit će se u »Narodnim novinama« te u najmanje jednim dnevnim novinama koje se distribuiraju na području Republike Hrvatske.
- (12) Odredbe ovoga Zakona koje se odnose na kreditne institucije, na odgovarajući se način primjenjuju i na podružnicu kreditne institucije iz stavka 1. ovoga članka koje su uključene u sustav osiguranja depozita u Republici Hrvatskoj.«

Članak 12.

U članku 9. stavku 1. riječi: »u visini od 0,125%« zamjenjuju se riječima: »u visini od 0,10%«.

U stavku 2. riječi: »od zadnjega dana tromjesečja« zamjenjuju se riječima: »po isteku mjeseca na koji se izvješće odnosi«.

Iza stavka 3. dodaje se stavak 4. koji glasi:

»(4) Ako banka, štedna banka ili stambena štedionica ne plati premiju iz stavka 1. ovoga članka u roku iz stavka 3. ovoga članka, Agencija će o tome obavijestiti Hrvatsku narodnu banku koja će pozvati kreditnu instituciju da premiju plati u naknadnome primjerenom roku. Ako banka, štedna banka ili stambena štedionica ne plati premiju ni u naknadnome primjerenom roku, Hrvatska narodna banka poduzet će odgovarajuće mjere sukladno svojim zakonskim ovlastima.«

Članak 13.

U naslovu iznad članka 12. riječi: »BANAKA I STAMBENIH ŠTEDIONICA« zamjenjuju se riječima: »KREDITNIH INSTITUCIJA«.

Članak 14.

Iza članka 16. dodaje se članak 16.a i naslov iznad njega koji glasi:

»MJERE ZA SPREČAVANJE NASTUPA OSIGURANOG SLUČAJA

Članak 16.a

- (1) S ciljem sprečavanja nastupa osiguranog slučaja, a primjenjujući načelo najnižega procijenjenog troška, Agencija može poduzeti mjere za povećanje likvidnosti i solventnosti određene kreditne institucije.
- (2) Mjere iz stavka 1. ovoga članka sastavni su dio Programa mjera za povećanje likvidnosti i solventnosti koji Agenciji predlaže kreditna institucija.
- (3) Programom iz stavka 2. ovoga članka reguliraju se sve obveze kreditne institucije i Agencije. Program mora sadržavati vrstu mjera, nositelje provedbe, rokove ostvarivanja mjera te instrumente osiguranja.
- (4) Mjere za povećanje likvidnosti i solventnosti iz stavka 1. ovoga članka jesu:
 1. ulaganje u dopunski kapital,
 2. upisivanje i uplata novih dionica prilikom povećanja temeljnoga kapitala kreditne institucije,
 3. otkup imovine te
 4. izdavanje jamstava.
- (5) Odluku o prihvaćanju Programa iz stavka 2. ovoga članka donosi Uprava Agencije uz prethodno mišljenje Hrvatske narodne banke.
- (6) Ukupan iznos uložениh sredstava po mjerama iz stavka 4. ovoga članka ne smije prijeći 50% iznosa osiguranih depozita kreditne institucije iskazane u zadnjemu izvješću o stanju ukupnih i osiguranih depozita kreditne institucije.«

Članak 15.

U članku 17. stavku 2. iza točke 4. dodaje se nova točka 5. koja glasi:

»5. sredstva prikupljena zaduživanjem kod Hrvatske narodne banke i kreditnih institucija,«.

Dosadašnje točke 5. i 6. postaju točke 6. i 7.

Stavci 3., 4. i 5. mijenjaju se i glase:

»(3) Sredstva Fonda Agencija koristi za obeštećenje u slučaju nastupa osiguranog slučaja.

(4) Sredstva Fonda, osim za namjenu iz stavka 3. ovoga članka, koriste se i:

1. za plaćanje troškova nastalih u postupku obeštećenja iz stavka 3. ovoga članka,
2. za plaćanje troškova nastalih u postupku ostvarenja tražbina koje je Agencija stekla na temelju odredbe članka 6. stavka 9. ovoga Zakona,
3. za plaćanje troškova vezanih uz ulaganje sredstava fonda za osiguranje depozita,
4. za otplatu zajmova uzetih radi podmirenja zahtjeva iz točke 1. ovoga stavka,
5. za plaćanje pasivnih kamata,
6. za iskup vrijednosnih papira te
7. za financiranje mjera iz članka 16.a stavka 4. ovoga Zakona.

(5) Sredstva Fonda mogu se ulagati:

1. u kratkoročne vrijednosne papire izdane od ili uz jamstvo Republike Hrvatske i Hrvatske narodne banke,
2. u kratkoročne vrijednosne papire izdane od ili uz jamstvo država članica Europske unije i ostalih država članica OECD-a,
3. u dugoročne dužničke vrijednosne papire izdane od ili uz jamstvo Republike Hrvatske,
4. u dugoročne dužničke vrijednosne papire izdane od ili uz jamstvo država članica Europske unije i ostalih država članica OECD-a.«

Iza stavka 5. dodaje se novi stavak 6. koji glasi:

»(6) Sredstva fonda za osiguranje depozita mogu se koristiti i za pokriće troškova zaposlenika Agencije, kao i za financiranje tekućih poslovnih rashoda.«

Dosadašnji stavak 6. postaje stavak 7.

Članak 16.

Naslov iznad članka 18. mijenja se i glasi: »OBAVJEŠTAVANJE O SUSTAVU OSIGURANJA DEPOZITA«.

Članak 18. mijenja se i glasi:

»(1) Kreditna institucija je dužna svojim klijentima, kao i potencijalnim klijentima, pružiti obavijesti o sustavu osiguranja depozita Agencije.

(2) Obavijesti iz stavka 1. ovoga članka moraju sadržavati podatke:

1. o pravu na obeštećenje,
2. o gornjoj granici prava na obeštećenje,
3. o nastupanju osiguranog slučaja te
4. o postupku obeštećenja.

(3) Obavijesti iz stavka 1. ovoga članka moraju biti lako dostupne na hrvatskome jeziku i na latiničnom pismu u svim podružnicama i poslovnicama kreditne institucije te na internetskoj stranici kreditne institucije.

(4) Podružnica kreditne institucije izvan Republike Hrvatske obavijesti iz stavka 1. ovoga članka mora učiniti dostupnima na službenome jeziku države u kojoj se podružnica nalazi.

(5) Kreditna institucija ne smije klijentima i potencijalnim klijentima naplaćivati obavijesti iz stavka 1. ovoga članka. Na zahtjev pojedinoga klijenta, kreditna institucija dužna je pružiti dodatne informacije o sustavu osiguranja depozita Agencije, o uvjetima i postupku obeštećenja.

(6) Kreditna institucija ne smije koristiti svoju pripadnost sustavu osiguranja depozita Agencije za promidžbene svrhe. Kreditna institucija smije samo javno navesti podatak o tome

da pripada sustavu osiguranja depozita Agencije.

(7) Obveze iz stavka 1. do 6. ovoga članka odnose se na odgovarajući način i na podružnicu inozemne kreditne institucije sa sjedištem u državi članici Europske unije i podružnicu inozemne kreditne institucije sa sjedištem u državi koja nije članica Europske unije, s time da su one dužne izričito navesti jesu ili nisu uključene u sustav osiguranja Agencije te klijente obavijestiti i o matičnom sustavu osiguranja depozita kojem eventualno pripadaju.«

PRIJELAZNE I ZAVRŠNE ODREDBE

Članak 17.

U cijelom tekstu Zakona o osiguranju depozita (»Narodne novine«, br. 177/04.) riječ: »banka« u odgovarajućem broju i padežu zamjenjuje se riječima: »kreditna institucija« u odgovarajućem broju i padežu.

Članak 18.

Ovaj Zakon stupa na snagu danom objave u »Narodnim novinama«, »osim odredbi članka 1., 3., 5., 7. do 9., 13. do 15. i članka 17. ovoga Zakona koje stupaju na snagu 1. siječnja 2009., odredbi članka 2. i 4. ovoga Zakona koje stupaju na snagu 1. siječnja 2010. te odredbi članka 10., 11. i 16. ovoga Zakona koje stupaju na snagu danom pristupanja Republike Hrvatske Europskoj uniji.«

Klasa: 450-08/08-01/02

Zagreb, 15. listopada 2008.

HRVATSKI SABOR
Predsjednik
Hrvatskoga sabora
Luka Bebić, v. r.